

Β΄ ΚΥΚΛΟΣ 2011-2012

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΟ ΣΤΕΡ

16/1/2012 Τυραννόσαυρος *Πάντι Κονσιντάν*

23/1/2012 Εκτός νόμου και χρόνου *Τζον Μάικλ ΜακΝτόνα*

30/1/2012 Ένας χωρισμός *Ασγκάρ Φαραντί*

6/2/2012 Μίχαελ *Μάρκους Σλάιντσερ*

13/2/2012 Βασιλιάς σε μια κόλαση *Μάριους Χολστ*

20/2/2012 Πίνα Μπάους *Βιμ Βέντερς*

27/2/2012 Πρέπει να μιλήσουμε για τον Κέβιν *Λιν Ράμσι*

5/3/2012 Το παιδί με το ποδήλατο *Αδελφοί Νταρντέν*

12/3/2012 Πολεμώντας για τη νίκη *Βαλερί Ντονζελί*

19/3/2012 Το λιμάνι της Χάβρης *Άκι Καουρισμάκι*

26/3/2012 Κοτόπουλο με δαμάσκηνα *Μαρζάν Σατραπί - Βενσάν Παρονό*

2/4/2014 Κάποτε στην Ανατολία *Νούρι Μπίλγκε Τσεϊλάν*

ΠΙΝΑ ΜΠΑΟΥΣ - PINA (BAUSCH)

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Wim Wenders

Χορευτές: Regina Advento, Malou Airaud, Ruth Amarante, Pina Bausch, Rainer Behr, Andrey Berezin, Damiano Ottavio Bigi, Bénédicte Billet, Ales Cucek, Clementine Deluy, Josephine Ann Endicott, Lutz Förster, Pablo Aran Gimeno, Mechthild Grossmann, Silvia Farias Heredia

Χώρα: Γερμανία (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 106'

Πρώτη προβολή: Ώρα 8.15 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις: - German Film Awards 2011: Χρυσό Βραβείο καλύτερου ντοκιμαντέρ
- Υποψηφιότητες σε διάφορα φεστιβάλ

Τρισδιάστατη χορευτική μαγεία.

Η γλώσσα του σώματος στην καθημερινή του λειτουργία.

Άπαιχτο το soundtrack.

Μετά την τρισδιάστατη «Πίνα Μπάους» (Pina 3D) του Βιμ Βέντερς, άντε να δεις «Μέσα» και Δημήτρη Παπαϊωάννου. Ασε που τον εκτιμώ κι από πάνω. Μία από τις πιο μαγικές στιγμές που μου χάρισε τελευταία ο κινηματογράφος!

Βιμ, sorry, αλλά τα τελευταία είκοσι χρόνια σε είχα ξεγραμμένο. Προφανώς τώρα στα 66 σου το πνεύμα της Πίνα Μπάους σε νεκρανάστησε όπως ο Χριστός τον Λάζαρο! Το λέω αυτό, γιατί δεν την ήξερα τόσο καλά. Μου την αποκάλυψες, με καθήλωσες και με μάγεψες. Να τα πάρω με τη σειρά. Η Πίνα Μπάους λοιπόν (1940-2009), η κορυφαία χορεύτρια και χορογράφος που σχεδόν ανέτρεψε τη συμμετρία και την κλασική ομορφιά των Μπολ-σόνι. Αυτή η γερμανική θηλυκή και δημιουργική ιδιοφυΐα αφού πρώτα προσεγείωσε τη χορευτική έκφραση στο πεζοδρόμιο της καθημερινότητας, στη συνέχεια (κι αυτή είναι η μέγιστη προσφορά της) απογείωσε κάθε ανθρώπινο σωματότυπο στον ουρανό. Σκεφτείτε το αυτό. Μια Γερμανίδα, απόγονος του υπέρτατου ρατσισμού περί ανωτερότητας της λευκής φυλής, συγκεντρώνει στο χορευτικό της συγκρότημα καμιά εικοσαριά

αίλουρους της χορευτικής τέχνης απ' όλα τα γεωγραφικά σημεία του γήινου σύμπαντος. Από Ελλάδα και Ιαπωνία μέχρι Βραζιλία, Ρωσία και Ιταλία. Ταυτόχρονα, κωδικοποιεί το μέσα και το έξω των ανθρώπων σχέσεων μετατρέποντας έτσι τη γλώσσα του σώματος σε εργαλείο όχι μόνο απόλαυσης αλλά και αποκωδικοποιητή κάθε κυττάρου τού «είναι» μας.

Από τους πιο προνομιούχους είναι ο θεατής που θα λάβει αντίδωρα της μέγιστης τέχνης της Πίνα Μπάους και της εξαιρετικής σκηνοθεσίας του Βιμ Βέντερς. Πλημμυρίδα χορογραφιών, θεσπέσιων μουσικών ήχων και εξαίρετων χορευτών. Σε μια τρισδιάστατη οθόνη χωρίς ίχνος πλαστικού. Το καταχάρηκα από το πρώτο λεπτό. Και σας βεβαιώ το πρώτο πράγμα που έκανα βγαίνοντας ζαλισμένος από την αίθουσα ήταν να τρέξω να προμηθευτώ το soundtrack!

Δ. ΔΑΝΙΚΑΣ
ΤΑ ΝΕΑ

Είχα την τύχη να παρακολουθήσω παραστάσεις της Pina Bausch στην Ελλάδα παλαιότερα, αρκετά πριν το θάνατό της. Είχα εντυπωσιαστεί θυμάμαι, μην πω χλευάσει το κοινό ενός κατάμεστου Ηρώδειου, το οποίο επαναλάμβανε με την παρακίνηση των χορευτών τις ρυθμικές κινήσεις των χεριών τους. Τέτοια μαζική συμμετοχή σε ελιπίστικη παράσταση δεν είχα ξαναδεί. Πόσο μάλιστα που το ελληνικό κοινό δεν έχει και την ανάλογη παιδεία εδώ που τα λέμε. Άντε μια λίμνη των κύκνων τα Χριστούγεννα, μια παράσταση του Παπαϊωάννου και πάλι βαριά.

Μιλάμε λοιπόν για χορό και την 3D ταινία του Wim Wenders, Pina η οποία αναφέρεται στο έργο της πρωτοπόρου και πολύ επιδραστικής χορογράφου Pina Bausch, ιδρύτριας της ομάδας Tanztheater στην πόλη Wuppertal της Γερμανίας. Ο Wenders και η Pina ήταν έτοιμοι να συνεργαστούν σε μια ταινία-ντοκυμαντέρ για το έργο της όταν αυτή απεβίωσε αναπάντεχα το 2009.

Ο Wenders ξεκίνησε μόνος του και μέσα σε βαρύ κλίμα την κινηματογράφιση τεσσάρων βασικών

χορογραφιών της: του περίφημου Café Muller με τις συνεχείς αναδιατάξεις καθισμάτων σε ένα εστιατόριο, της Ιεροτελεστίας της Άνοιξης, του Kontakthof με τη χορευτική συνύπαρξη ερασιτεχνών διαφόρων ηλικιών και του Vollmond, μιας χορογραφίας που εκτυλίσσεται σε ρηχά νερά δίπλα σε ένα τεράστιο βράχο.

Επιπλέον γυρίσματα έγιναν στο γενικό αστικό ιστό του Wuppertal, στα πάρκα, στα φανάρια, μέσα στο μοναδικό κρεμαστό τρένο της πόλης.

Η ταινία δεν δίνει πολλά προσωπικά βιογραφικά στοιχεία για την Pina Bausch. Καταγράφει μόνο την καλλιτεχνική της προσφορά. Ακόμη και οι πιστοί της χορευτές δεν λένε πολλά, μόνο τη θλίψη τους για την απώλεια της δασκάλας τους εκφράζουν και το πως οι ίδιοι απελευθερώθηκαν διαμέσου της εμπειρίας της συνεργασίας με την Pina. Οι μαρτυρίες τους δεν χρειάζονται. Μοιάζουν υπνωτισμένοι. Το έργο της Pina δεν έχει ανάγκη από λόγια, μιλά από μόνο του.

Και επιπλέον αναδεικνύεται από την τεχνολογία 3D σε μέγιστο βαθμό. Δεν περίμενα ότι το 3D θα μπορούσε να υπηρετήσει τόσο ιδανικά το χορό καταφέροντας να διατηρήσει απόφια την αίσθηση της ζωντανής παρακολούθησης και ταυτόχρονα να προσδώσει εικαστική αξία, υφή και πλαστικότητα στο τελικό αποτέλεσμα. Πραγματικά δείτε το μόνο σε 3D. Σε κάποιες φάσεις έπιανα τον εαυτό μου να έχει την αίσθηση ότι συμμετέχει στην παράσταση ενώ σε άλλες να βλέπει σκηνές μέσα από ένα Viewmaster αλλά με κίνηση.

Επιπλέον η ταινία κατόρθωσε να είναι τόσο πιστή στην ουσία του έργου της Pina Bausch ώστε να μπορεί να θεωρηθεί ως το ιδανικό «ανέμβασμα» στην μεγάλη οθόνη. Όλα τα στοιχεία είναι εδώ: ο μινιμαλισμός, το σουρεάλ, η ειρωνία, το χιούμορ και μάλιστα φρεσκαρισμένα από τον σκηνοθέτη. Την τεχνολογία δάμασε και έθεσε στην υπηρεσία της τέχνης ο Wim Wenders. Γι' αυτό μόνο: Respect.

ΒΙΜ ΒΕΝΤΕΡΣ

Γεννήθηκε στις 14 Αυγούστου 1945 στο Ντίσελντορφ της Γερμανίας. Η Τζαζ, η μητρί λογοτεχνία, η ποπ μουσική, ο αμερικάνικος κινηματογράφος και το φάντασμα μιας μυθικής Αμερικής, διαμόρφωσαν την προσωπικότητα του νεαρού Βέντερς, ο οποίος αφού σπούδασε σινεμά στο Μόναχο και έκανε μερικές μικρού μήκους ταινίες, άρχισε το 1972 μια σχεδόν μόνιμη συνεργασία με τον συγγραφέα Πέτερ Χάντκε. Ο Βέντερς ξεχώρισε σύντομα ως ο πιο σημαντικός σημερινός Γερμανός σκηνοθέτης. Το έργο του που ανανεώνει το αμερικάνικο είδος των ταινιών περιπλάνησης (road-movies) δομείται γύρω από τη σχέση Ευρώπης - Αμερικής κι αποτελεί ένα ζωντανό

(και αγωνιώδη) διάλογο γύρω από τον ίδιο τον κινηματογράφο.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Mundo Invisível 2011, Pina Bausch 2011, If Buildings Could Talk 2010, 8 2008, Palermo Shooting 2008, Chacun son cinéma ou Ce petit coup au cœur quand la lumière s'éteint et que le film commence 2007, Invisibles 2007, Don't Come Knocking 2005, Land of Plenty 2004, The Blues 2003, The Soul of a Man 2003, The Soul of a Man 2003, Other Side of the Road 2003, U2: The Best of 1990-2000 2002, Ten Minutes Older: The Trumpet 2002, Viel passiert - Der BAP-Film 2002, The Million Dollar Hotel 2000, Buena Vista Social Club 1999, Willie Nelson at the Teatro 1998, The End of Violence 1997, Lumière et compagnie 1995, Die Gebrüder Skladanowsky 1995, Al di là delle nuvole 1995, Lisbon Story 1994, In weiter Ferne,

so nah! 1993, Arisha, der Bär und der steinerne Ring 1992, Bis ans Ende der Welt 1991, Red Hot and Blue 1990, Aufzeichnungen zu Kleidern und Städten 1989, Der Himmel über Berlin 1987, Tokyo-Ga 1985, Paris, Texas 1984, Docu Drama 1984, Der Stand der Dinge 1982, Reverse Angle: Ein Brief aus New York 1982, Chambre 666 1982, Hammett 1982, Lightning Over Water 1980, Ein Haus für uns - Jugenderholungsheim 1977, Der amerikanische Freund 1977, Im Lauf der Zeit 1976, Falsche Bewegung 1975, Alice in den Städten 1974, Der scharlachrote Buchstabe 1973, Die Angst des Tormanns beim Elfmeter 1972, Summer in the City 1970, Drei Amerikanische LP's 1969, Alabama: 2000 Light Years from Home 1969, Polizeifilm 1969, Silver City 1969, Same Player Shoots Again 1968, Victor I. 1968, Klappenfilm 1968, Schauplätze 1967.

